

Fremsat den 29. januar 2015 af miljøministeren (Kirsten Brosbøl)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om planlægning

(Bemyndigelse til at fastsætte regler om anmeldelse, vilkår for etablering og drift, og sagsbehandling)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret senest ved § 146 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) anmeldelse af etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger, omfattet af regler udstedt i medfør af nr. 1, 2 eller 3, vilkår for etablering og drift af virksomheder, anlæg og indretninger, omfattet af regler udstedt i medfør af nr. 1, 2 eller 3, og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder,«.

Nr. 8-11 bliver herefter nr. 9-12.

2. I § 35, stk. 2, 2. pkt., udgår », og om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning«.

3. § 89 b affattes således:

»Miljøministeren kan fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder regler om, at sager skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning.«

4. I § 91, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »truffet af miljøministeren efter«: »regler udstedt i medfør af lovens § 7, stk. 1,

nr. 8,« og efter »sager efter« indsættes: »regler udstedt i medfør af lovens § 7, stk. 1, nr. 8,«.

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013, som ændret senest ved § 145 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 h indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indgivelse af en anmeldelse af visse kategorier af anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (screening) og efterfølgende kommunikation om anmeldelsen skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler for behandlingen af anmeldelser om anlægs væsentlige miljøpåvirkning (screening) og om, at sådanne anmeldelser skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter lov om miljøbeskyttelse.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 2015.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 35, stk. 2, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af § 89 b, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Beskrivelse af den fremtidige anmeldeordning for anmeldelser, samtidighed i sagsbehandlingen, digitalisering og tilsyn m.v.
 - 2.1.1. Virksomheder omfattet af den fremtidige anmeldeordning
 - 2.1.2. Digitale ansøgninger og anmeldelser
 - 2.1.3. Samtidighed
 - 2.1.4. Styrket tilsyn og målrettet vejledning
 - 2.2. Branchebekendtgørelser
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Digitale ansøgninger og anmeldelser
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3.2.1. Grundlæggende forvaltningsretlige principper
 - 2.3.2.2. Særlige forhold
 - 2.3.2.3. Hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem
 - 2.3.2.4. Persondatabeskyttelse
 - 2.4. Samtidighed
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgere
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Dette lovforslag følger op på Aftale om Vækstplan for Fødevarer fra april 2014 og Aftale om en vækstpakke fra juni 2014. Lovforslaget skal ses som et vigtigt led i regeringens bestræbelser på at reducere sagsbehandlingstiden for miljøgodkendelser og lette de administrative byrder for såvel virksomheder som myndigheder.

I april 2014 indgik regeringen Aftale om Vækstplan for Fødevarer med Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Af aftalen fremgår det, at det skal være enklere og hurtigere for virksomheder at opnå en miljøgodkendelse. I aftalen er det anført, at det er hensigten, at miljøreglerne skal forenkles, og at der skal udvikles et system, der giver virksomhederne mere fleksibilitet, kortere sagsbehandlingstid og mulighed for hurtigere omstilling af produktionen under forudsætning af, at aktiviteterne ikke har en væsentlig negativ indvirkning på miljøet. På den baggrund blev det aftalt, at der skulle iværksættes to forundersøgelser: En undersøgelse af muligheden for at samtænke VVM-screeningsprocessen og processen med miljøgodkendelser i en integreret proces og tilladelse, samt en undersøgelse af, hvilke digitale værktøjer der bedst kunne understøt-

te konkrete ændringer til effektivisering af miljøgodkendelsessystemet.

I juni 2014 indgik regeringen Aftale om en vækstpakke, hvor regeringens aftalepartier var Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti for initiativ nr. 17, der omhandler en anmeldeordning for miljøgodkendelser. Det fremgår af aftalen, at virksomheder på bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 669 af 18. juni 2014 om godkendelse af listevirksomhed) skal omfattes af en anmeldeordning, der gør det hurtigere for virksomhederne at komme i gang med ny produktion.

Lovforslaget angår de mindre miljøbelastende godkendelsespligtige virksomheder, der er omfattet af bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen, hvor godkendelsesprocessen er forenklet i forhold til godkendelsespligtige virksomheder omfattet af bilag 1 til nævnte bekendtgørelse. Forenklingen består i, at dokumentationskravene i forbindelse med ansøgningen er reduceret, og at miljøgodkendelsen for en række af virksomhedskategorierne er baseret på standardvilkår.

Lovforslaget vil gøre det muligt at effektivisere sagsbehandlingen bl.a. med krav om digital anmeldelse og samtidighed i sagsbehandlingen. I forbindelse hermed etableres

der en samlet vilkårsdatabase, og der indføres et styrket tilsyn med virksomhederne.

Miljøministeren foreslås bemyndiget til at kunne fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder om pligt til at træffe en række afgørelser om virksomhedens miljøforhold efter miljøbeskyttelsesloven samtidigt. Desuden bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at en anmeldelse om VVM-screening som udgangspunkt skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven.

Det er tanken, at en række virksomheder, der i dag er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, vil udgå af listen over godkendelsespligtige virksomheder og i stedet overgå til generel regulering i branchebekendtgørelser med krav om forudgående anmeldelse, men med mulighed for at fastsætte vilkår, der supplerer, skærper eller fraviger de generelle krav i branchebekendtgørelsen. Det skal endvidere være muligt at fastsætte krav om, at selve bygge- og anlægsarbejdet ikke må påbegyndes, førend sagsbehandlingen omkring anmeldelsen er afsluttet.

På miljøbeskyttelseslovens område foreslås der med lovforslaget således en udtrykkelig bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om anmeldelse, vilkår for etablering og drift og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejdet i forbindelse med udstedelse af branchebekendtgørelser.

Med lovforslaget foreslås miljøministeren også bemyndiget til på planlovens område at fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder frister for sagsbehandlingen af en anmeldelse af de i lovforslaget omhandlede anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening). Fristerne vil blive fastsat i overensstemmelse med VVM-direktivets krav (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/52/EU om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet). Miljøministeren foreslås tillige bemyndiget til at fastsætte regler, som gør det obligatorisk for bygherre at indgive anmeldelse af visse kategorier af anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (screening) og efterfølgende kommunikation om anmeldelsen ved anvendelse af digital selvbetjening.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Beskrivelse af den fremtidige anmeldeordning for anmeldelser, samtidighed i sagsbehandlingen, digitalisering og tilsyn m.v.

2.1.1. Virksomheder omfattet af den fremtidige anmeldeordning

Den foreslåede anmeldeordning skal omfatte de virksomheder, som i dag er omfattet af det forenklede godkendelsessystem i bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen. Det er de virksomheder, der i dag skal have en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, inden de etablerer sig eller udvider eller ændrer sig på en måde, som indebærer forøget forurening, men hvor godkendelsesprocessen er forenklet i forhold til de øvrige godkendelsespligtige virksom-

heder på bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen. Det skønnes, at der i dag er ca. 5.000 godkendelsespligtige virksomheder omfattet af dette forenklede godkendelsessystem. Heraf forventes som udgangspunkt, at:

- ca. 2.900 af virksomhederne vil være både miljøgodkendelsespligtige efter miljøbeskyttelsesloven og VVM-screeningspligtige efter planloven,
- ca. 1.200 virksomheder alene vil være miljøgodkendelsespligtige,
- og ca. 900 af virksomhederne udtages af listen over godkendelsespligtige virksomheder og i stedet omfattes af en branchebekendtgørelse.

Med den foreslåede anmeldeordning forventes virksomhederne at opleve lettelse i forhold til det gældende system, da en række anmeldelser og ansøgninger efter miljøbeskyttelsesloven og planloven fremover vil ske samtidigt og digitalt, og da virksomhederne bl.a. fremover ikke vil skulle indsende oplysninger i samme omfang som i dag, men i stedet vil blive præsenteret for vilkår fra den nye vilkårsdatabase, jf. afsnit 2.1.2.

Endelig forventes en række virksomheder at blive taget ud af listen over godkendelsespligtige virksomheder og i stedet blive omfattet af branchebekendtgørelser. Det er foreløbigt planlagt, at der skal udarbejdes en branchebekendtgørelse for maskinværksteder, der i dag er omfattet af listepunkt A 205 i godkendelsesbekendtgørelsen. For ca. 900 maskinværksteder indebærer forslaget, at de hurtigere end i dag vil kunne komme i gang, idet virksomhederne ikke længere skal have en miljøgodkendelse, før de etablerer, udvider eller ændrer sig, men alene skal anmelde sig og måske have enkelte skærpede vilkår, supplerende vilkår eller dispensationer. En branchebekendtgørelse for maskinværksteder er valgt, fordi Miljøministeriets forundersøgelser har vist, at branchen har et volumen, der gør det omkostningseffektivt at udarbejde generelle regler, og at de miljøforhold, der gør sig gældende for denne branche, vurderes at kunne reguleres i en branchebekendtgørelse.

For at kunne gennemføre tiltaget med at udarbejde branchebekendtgørelser foreslås der indsat en bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven om anmeldelse, vilkår for etablering og drift m.v. Der henvises for nærmere herom til afsnit 2.2.2.

Med henblik på at evaluere effekterne af den nye anmeldeordning vil Miljøministeriet 2 år efter, at anmeldeordningen er fuldt indfaset, iværksætte en undersøgelse heraf. Den nye anmeldeordning forventes fuldt indfaset primo 2016.

2.1.2. Digitale ansøgninger og anmeldelser

Kernen i den fremtidige ordning er den digitale selvbetjeningsløsning, som anmeldeordningen bygges op om. Fremadrettet skal virksomheder omfattet af den nye anmeldeordning anvende en digital selvbetjeningsløsning, når de vil indgive anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening), søge om en miljøgodkendelse eller foretage en anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse, og når de vil søge om spildevandstilladelser.

Med den digitale selvbetjeningsløsning guides virksomheden gennem systemet, ved at systemet finder de oplysnings- og miljøkrav, der er relevante for den pågældende virksomhedstype. Dette er en væsentlig ændring i forhold til i dag, som forventes at indebære en betydelig lettelse i forbindelse med virksomhedernes ansøgnings- og anmeldelsesproces, samtidig med at det vil bidrage til, at virksomhedernes ansøgninger og anmeldelser bliver tilstrækkeligt fyldestgørende. Det vil indebære en lettelse af myndighedernes sagsbehandling og forventes at have en positiv effekt på myndighedernes sagsbehandlingstid.

Miljøministeriet er i gang med at udvikle det nye digitale system, som selvbetjeningsløsningen vil blive en del af. Det digitale system opbygges som en udvidelse af Kommunernes Landsforenings (KL) eksisterende ansøgningssystem til byggeansøgninger og visse miljøansøgninger ”Byg og Miljø” og udvikles i samarbejde med bl.a. KL og en række kommuner.

Som led i udarbejdelsen af den digitale selvbetjeningsløsning etableres en vilkårsdatabase, hvor både virksomheder, myndigheder og borgere kan finde de vilkår og krav i generelle regler m.v., som er relevante for den enkelte virksomhedskategori. Hensigten er, at vilkårsdatabasen skal være en komponent i Miljøministeriets digitale portal DMA (Digital Miljø Administration), således at databasen fungerer som et selvstændigt opslagsværk på portalen og leverer oplysninger til selvbetjeningsløsningen i Byg og Miljø til hjælp for de digitale ansøgninger og anmeldelser.

Interesseorganisationerne har tilkendegivet, at de gerne vil indgå i et samarbejde om udarbejdelsen af den digitale selvbetjeningsløsning og vilkårsdatabasen. Miljøministeriet forventer på den baggrund at invitere interesse-, miljø- og brancheorganisationer såvel som KL til at deltage i udarbejdelsen heraf.

For at kunne indføre en pligt til at anvende en digital selvbetjeningsløsning foreslås der en ændring af planloven. Der henvises for nærmere herom til afsnit 2.3.2.

2.1.3. Samtidighed

Med henblik på at effektivisere sagsbehandlingen foreslås det med den nye anmeldeordning, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at der indføres pligt for myndighederne til at behandle og afgøre ansøgninger om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og ansøgninger om spildevandstilladelser efter såvel miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, som efter lovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3, samtidigt.

Hvis der er tale om en virksomhed, som også er VVM-screeningspligtig, forpligtes myndighederne endvidere til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at træffe de nævnte afgørelser om miljøgodkendelse og spildevandstilladelse samtidigt med afgørelse angående en anmeldelse om VVM-screening efter regler fastsat i medfør planlovens § 11 g, stk. 3, § 11 h og § 11 i.

For de virksomheder, der bliver omfattet af en branchebekendtgørelse, foreslås der en tilsvarende pligt for myndighe-

derne til at behandle anmeldelsen og træffe afgørelse om evt. supplerende vilkår i forhold til de generelle regler indeholdt i branchebekendtgørelsen og spildevandstilladelsen efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.

Hvis virksomheden også er VVM-screeningspligtig, forpligtes myndighederne, lige som for en godkendelsespligtig virksomhed, til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at træffe de nævnte afgørelser om fravigelse af de generelle regler indeholdt i branchebekendtgørelsen og spildevandstilladelse samtidigt med afgørelse angående en anmeldelse om VVM-screening i henhold til regler fastsat i medfør af planlovens § 11 g, stk. 3, § 11 h og § 11 i.

Lovforslaget indeholder derfor et forslag til nyaffattelse af miljøbeskyttelseslovens § 89 b samt en ophævelse af miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, 2. pkt.

2.1.4. Styrket tilsyn og målrettet vejledning

Med den nye ordning forventes tilsynet med nyetablerede virksomheder omfattet af anmeldeordningen at blive styrket, idet der indføres en pligt for myndighederne til at foretage et opstartstilsyn senest 3 måneder efter, at virksomheden har igangsat driften, hvorved forstås det tidspunkt, hvor virksomheden påbegynder sin drift. Ved nyetableringer forstås de virksomheder, der etablerer sig for første gang.

I den forbindelse vil der på bekendtgørelsesniveau blive fastsat regler om, at virksomheden skal give meddelelse til myndigheden om igangsætning af virksomheden. Der er i dag hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, til at fastsætte regler herom for godkendelsespligtige virksomheder, men ikke for virksomheder omfattet af en branchebekendtgørelse. For at kunne fastsætte regler herom foreslås der en ændring af miljøbeskyttelsesloven. Der henvises for nærmere herom til afsnit 2.2.1.

Ligeledes vil der på bekendtgørelsesniveau blive fastsat regler om, at myndigheden skal have gennemført opstartstilsynet senest 3 måneder efter, at virksomheden har igangsat driften. Regler herom kan fastsættes med hjemmel i den gældende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 73.

Udgangspunktet for tilsynet er de vilkår, som virksomheden skal overholde, hvad enten vilkårene er fastsat i en miljøgodkendelse, fremgår af en branchebekendtgørelse eller er fastsat i forbindelse med en anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse. Tilsynet vil også omfatte meddelte spildevandstilladelser.

Det er desuden hensigten, at der på tilsynet skal identificeres de områder, hvor det vil være relevant for virksomheden at udarbejde rutiner for at forebygge uheld eller skader, som kan forurene miljøet. Dette sker for at tilskynde virksomheden til kontinuerligt at have fokus på arbejdet med at forebygge virksomhedens miljøpåvirkninger.

Efter endt opstartstilsyn risikovurderer myndighederne virksomheden i overensstemmelse med reglerne i miljøtilsynsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 497 af 15. maj 2013 om miljøtilsyn). På baggrund af risikovurderingen fastlægger myndighederne en tilsynsfrekvens for virksom-

heden. I forbindelse med udarbejdelsen af branchebekendtgørelser vil der med henblik på at fastsætte en tilsynsfrekvens for disse virksomheder ske en ændring af miljøtilsynsbekendtgørelsen, med henblik på at disse virksomheder skal leve op til samme tilsynsregler som i dag.

Efter forvaltningslovens regler har myndighederne i dag pligt til at vejlede virksomheder, som henvender sig til myndigheden med spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Vejledningsindsatsen vil blive styrket med henblik på, at myndighederne skal kunne give virksomhederne en målrettet forhåndsdialog med vejledning om regler m.v., der gælder for virksomheden, inden den etablerer sig og hvordan virksomheden anvender det digitale system Byg & Miljø med henblik på, at virksomhedens anmeldelser og ansøgninger bliver så fyldestgørende som muligt. Målet er også, at myndighederne skal have fokus på at drøfte fremtidige udviklingsmuligheder og eventuelle begrænsninger, så virksomheden kender rammerne for fremtiden.

Med henblik på at opnå dette forventer Miljøministeriet i samarbejde med KL, DI og Landbrug & Fødevarer m.fl. at iværksætte tiltag, som bl.a. kan styrke miljøkompetencerne hos myndighedernes medarbejdere. Tiltagene omfatter bl.a. udarbejdelse af vejledningsmateriale, etablering af uddannelsesstilbud, introduktion til at anvende Byg & Miljø.

2.2. Branchebekendtgørelser

2.2.1. Gældende ret

Særligt forurenende virksomheder skal have en miljøgodkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, inden virksomheden etablerer sig, udvider eller ændrer sig på en måde, som indebærer forøget forurening. De nærmere regler om godkendelse af disse virksomheder er indeholdt i bekendtgørelse nr. 669 af 18. juni 2014 om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen). Her deles virksomhederne op i to kategorier; Virksomheder, der er omfattet af bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen, som omfatter virksomhedskategorier, der er omfattet af Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (IE-direktivet), og virksomheder, der er omfattet af bilag 2, som omfatter de øvrige virksomhedskategorier, der er godkendelsespligtige i henhold til nationale regler.

Reguleringen af, hvilke virksomheder der er omfattet af kravet om forudgående miljøgodkendelse, fastsættes administrativt i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 1.

De virksomhedskategorier, som i dag er omfattet af bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen, er omfattet af et forenklet godkendelsessystem, idet godkendelsesprocessen er forenklet i forhold til de godkendelsespligtige virksomheder på bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen.

Afgørelse om miljøgodkendelse træffes som udgangspunkt af kommunalbestyrelsen, medmindre virksomhedskat-

egorien er mærket med (s) i godkendelsesbekendtgørelsen. Se nærmere herom i afsnit 2.4.1.

I forbindelse med en miljøgodkendelse foretager godkendelsesmyndigheden en samlet vurdering af virksomhedens forureningspotentiale, og hvilke forureninger virksomheden kan give anledning til i forhold til omgivelserne. Kun hvis godkendelsesmyndigheden vurderer, at det er muligt for virksomheden at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen, herunder ved anvendelse af bedste tilgængelige teknik (BAT), og hvis virksomheden kan drives på det pågældende sted uden at påføre omgivelserne forurening, som er uforenelig med hensynet til disses sårbarhed og kvalitet, kan godkendelsesmyndigheden meddele en miljøgodkendelse.

For virksomheder omfattet af det forenkledte godkendelsessystem er der udarbejdet standardvilkår for en række af brancherne, som i dag er indeholdt i bekendtgørelse nr. 682 af 18. juni 2014 om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed. Bekendtgørelsen indeholder ansøgningskrav målrettet virksomhederne og standardvilkår, som godkendelsesmyndigheden som hovedregel skal indarbejde i virksomhedens miljøgodkendelse. Hensigten hermed er, at virksomheder inden for samme branche i videst muligt omfang får samme vilkår og dermed lige konkurrencevilkår. Derfor er det kun i særlige tilfælde muligt at fravige standardvilkårene. De generelle regler for virksomhederne omfattet af det forenkledte godkendelsessystem er indeholdt i godkendelsesbekendtgørelsen. Disse virksomheder skal ikke forhåndsdocumentere deres støjpåvirkning i form af støjmålinger eller -beregninger, bortset fra virksomheder, der er kendt for at kunne give anledning til en voldsom støjbelastning, og kravene til at redegøre for, at driften er baseret på BAT for den pågældende virksomhed, er mindsket i forhold til de godkendelsespligtige virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1.

Når der er givet en miljøgodkendelse, kender virksomheden myndighedens krav til virksomheden, og virksomheden er i et nærmere fastsat omfang beskyttet mod at få vilkårene ændret af myndigheden. Myndigheden kan således som udgangspunkt ikke meddele påbud til en virksomhed, før der er forløbet 8 år fra, at virksomheden fik meddelt en miljøgodkendelse (retsbeskyttelse), jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 1. Udgangspunktet kan dog fraviges, hvis der er tale om et af de i lovens § 41 a, stk. 1, nr. 1-7, nævnte tilfælde, hvorefter myndigheden kan tage en miljøgodkendelse op til revurdering, hvis 1) der er kommet nye oplysninger om en forurenings skadelige virkning, 2) der er tale om, at en forurening medfører miljømæssige skadevirkninger, der ikke kunne forudses ved godkendelsens meddelelse, 3) forureningen i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsens meddelelse, 4) væsentlige ændringer i BAT skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, 5) det af hensyn til driftssikkerhed i forbindelse med en proces eller aktivitet er påkrævet, at der anvendes andre teknikker, 6) der er fremkommet nye oplysninger om sikkerhedsmæssige forhold på virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7 om ri-

sikobetonede processer m.v. eller om sikkerhedsmæssige forhold ved de stoffer, som oplagres på disse virksomheder eller 7) der i øvrigt er fremkommet nye oplysninger om behovet for afgittringer på ferskvandsdambrug af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.

Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, indeholder bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte generelle regler om en lang række forhold, herunder om forurening, indretning og drift af virksomheder, anlæg, maskiner m.v. Bemyndigelsen er bl.a. anvendt til at fastsætte generelle regler for autoværksteder, jf. bekendtgørelse nr. 699 af 24. juni 2011 om miljøkrav i forbindelse med etablering og drift af autoværksteder, regler om pelsdyrferme, jf. bekendtgørelse nr. 1428 af 13. december 2006 om pelsdyrferme m.v., og regler om støj fra vindmøller, jf. bekendtgørelse nr. 1284 af 15. december 2011 om støj fra vindmøller.

§ 7, stk. 1, indeholder enkelte specifikke bemyndigelser til at fastsætte regler om anmeldelse. Det drejer sig om anmeldelse af virksomheders anvendelse af råvarer, hjælpestoffer og andre materialer og om virksomhedens udledninger. Det drejer sig endvidere om anmeldelse om midlertidig placering og anvendelse af anlæg, transportmidler, mobile anlæg, maskiner og redskaber, herunder om vilkår for sådanne placeringer og anvendelse.

Der er ikke herudover udtrykkelige bemyndigelser til at udstede regler om forudgående pligt til anmeldelse inden etablering, ændring eller udvidelse af en virksomhed, regler om i den forbindelse at give mulighed for at fastsætte konkrete vilkår forud for etableringen eller regler om muligheden for at regulere påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder, bortset for de godkendelsespligtige virksomheder.

Virksomheder, der ikke er omfattet af kravet om en forudgående miljøgodkendelse, er ikke omfattet af den 8-årige retsbeskyttelse i lovens § 41 a, stk. 1, og er dermed ikke på samme måde beskyttet mod, at myndigheden kan fastsætte krav til virksomheden. Efter miljøbeskyttelseslovens § 42 kan myndigheden således meddele virksomheden påbud om nedbringelse af forureningen fra virksomheden, hvis den giver anledning til væsentlig forurening. Ved meddelelse af påbud skal myndigheden dog iagttage, at den påbudte foranstaltning står i rimeligt forhold til den aktuelle forureningsrisiko (proportionalitetsprincippet).

2.2.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at der indsættes en udtrykkelig bemyndigelse til at fastsætte regler om anmeldelse af etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger, om fastsættelse af konkrete vilkår og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder i forbindelse med udstedelse af branchebekendtgørelser. Formålet hermed er at præcisere de gældende bemyndigelser i lovens § 7, stk. 1, med henblik på, at der ikke kan rejses tvivl om hjemlen for de forventede nye regler.

Bemyndigelsen forventes i første omgang udnyttet til - i forbindelse med udstedelse af en branchebekendtgørelse for

maskinværksteder - at fastsætte regler om, at der skal ske anmeldelse af virksomheden forud for etablering, udvidelser eller ændringer, der indebærer forøget forurening. Bemyndigelsen forventes også benyttet til at udstede andre branchebekendtgørelser.

Det er hensigten, at der i branchebekendtgørelser skal kunne fastsættes generelle bindende regler, som skal regulere de typiske, væsentlige miljøforhold, som gør sig gældende for den konkrete branche, hvorefter en virksomhed omfattet af en branchebekendtgørelse skal sende en anmeldelse til myndigheden, når den vil etablere, ændre eller udvide sig. Virksomheden kan herefter foretage den anmeldte etablering, ændring eller udvidelse og som udgangspunkt påbegynde driften, hvis myndigheden ikke har gjort indsigelse herimod inden for en nærmere fastsat tidsfrist.

Ved indsigelse forstås et sagsbehandlingsskridt, hvor myndigheden f.eks. meddeler virksomheden, at den fortsat er ved at vurdere anmeldelsen, og at virksomheden dermed ikke må påbegynde sin aktivitet, før myndigheden giver meddelelse herom.

Myndigheden kan træffe afgørelse om, at virksomheden ikke kan opfylde de generelle krav i branchebekendtgørelsen f.eks. på grund af lokale eller miljømæssige forhold. Myndigheden kan desuden fastsætte vilkår, som skærper, lemper eller supplerer de generelle regler i branchebekendtgørelsen. Myndighedens meddelelse om afslag på, at virksomheden kan etablere sig, afgørelse om skærpelse af de generelle krav, afgørelse om at supplere de generelle krav og meddelelse af dispensation fra de generelle krav i henhold til branchebekendtgørelsen er i modsætning til indsigelsen afgørelser, der kan påklages.

Tilsvarende som for miljøgodkendelsespligtige virksomheder giver den foreslåede bemyndigelse mulighed for at fastsætte regler om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder. Her er det hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at myndigheden, hvis den har gjort indsigelse mod det anmeldte, fordi der skal fastsættes konkrete vilkår til virksomheden, skal kunne give tilladelse til, at virksomheden kan gå i gang med bygge- og anlægsarbejder, inden myndigheden har truffet afgørelse om de konkrete vilkår.

I overensstemmelse med den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 1, vil der således i en branchebekendtgørelse kunne blive fastsat regler, som myndigheden vil kunne fravige ved meddelelse af konkrete vilkår i det omfang, der i bekendtgørelsen hjemles adgang hertil.

I den forbindelse er det hensigten at fastsætte regler om, at myndigheden i forbindelse med en anmeldelse både skal kunne supplere, dispensere fra eller skærpe de generelle regler.

Eksempelvis tænkes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte udtrykkelige regler om, at myndigheden i særlige tilfælde kan meddele dispensation fra de generelle regler i bekendtgørelsen, fordi virksomheden ikke kan leve op til disse. Dette kan eksempelvis være ved udvidelse eller ændring af en eksisterende virksomhed, hvor området, som virksomheden

er placeret i, har udviklet sig på en sådan måde, siden virksomheden blev etableret, at virksomheden ikke kan overholde de vilkår, som gælder for virksomheden i henhold til branchebekendtgørelsen, for eksempel reglerne om støj.

Det er også hensigten at anvende bemyndigelsen til i en branchebekendtgørelse at kunne fastsætte regler om, at de generelle regler i bekendtgørelsen kan skærpes, hvis lokale forhold tilsiger, at der er behov for det, eksempelvis for at afhjælpe ulemper over for en virksomheds nære naboer eller for at beskytte en særlig sårbar recipient.

Tilsvarende forventes bemyndigelsen også anvendt til at fastsætte regler om, at myndigheden kan stille supplerende vilkår. Det kan eksempelvis være, fordi virksomheden har atypiske forureningsforhold i forhold til virksomhederne i branchen generelt og hvor forureningsforholdene således giver anledning til forurening, som ikke er reguleret i branchebekendtgørelsen.

Vilkår som myndigheden meddeler i forbindelse med en virksomheds anmeldelse vil således blive meddelt med hjemmel i de regler i branchebekendtgørelsen, hvor det i medfør af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, er besluttet at de generelle regler i branchebekendtgørelsen kan fraviges.

I hvilket omfang og under hvilke betingelser en branchebekendtgørelse kan suppleres, dispenseres fra eller skærpes i forbindelse med virksomhedens anmeldelse, vil komme til at fremgå af den enkelte branchebekendtgørelse.

Myndighedens mulighed for efterfølgende at meddele påbud til virksomheden om at nedbringe virksomhedens forurening reguleres derimod af miljøbeskyttelseslovens § 42, hvorefter myndigheden under iagttagelse af proportionalitetsprincippet både kan skærpe miljøforholdene reguleret i branchebekendtgørelsen og de lempede, skærpede og supplerende vilkår, som myndigheden måtte have meddelt virksomheden i forbindelse med en anmeldelse.

Disse virksomheder vil således ikke være omfattet af den 8-årige retsbeskyttelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 a, hvorefter myndigheden som udgangspunkt ikke kan meddele påbud til en virksomhed, før der er forløbet 8 år fra virksomheden fik meddelt miljøgodkendelsen, jf. afsnit 2.2.1. for nærmere herom.

Hvad angår klageadgangen, bemærkes det, at der med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås en klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet for afgørelser, som træffes af miljøministeren vedrørende forhold omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1. Herefter er der samme klageadgang uanset om afgørelserne i henhold til en branchebekendtgørelse træffes af kommunalbestyrelsen, miljøministeren eller en myndighed, som miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 1, ved en bemyndigelse har tillagt kompetencen til at træffe afgørelse. De afgørelser, som træffes i henhold til en branchebekendtgørelse, og som forventes at kunne påklages, er myndighedens afgørelse om at lempe, skærpe eller supplere de generelle regler indeholdt i branchebekendtgørelsen samt meddelelse af afslag. Herudover vil afgørelser, som myndigheden træffer med

hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 42 tilsvarende i dag kunne påklages.

Det bemærkes, at reglen i miljøbeskyttelseslovens § 78 a om kontinuitetsbrud finder anvendelse i forhold til den afgørelse om yderligere vilkår, som myndigheden meddeler i forbindelse med en anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse. Det indebærer, at afgørelsen som i § 78 a's forstand svarer til en tilladelse m.v. bortfalder, hvis virksomheden ikke inden udløbet af en nærmere fastsat frist har etableret sig i henhold til de supplerende vilkår, eller hvis virksomheden eller de i vilkårene regulerede aktiviteter ophører. I den forbindelse er det hensigten, at der i den enkelte branchebekendtgørelse skal fastsættes en bestemmelse, tilsvarende som der gælder for godkendelsespligtige virksomheder, at myndigheden skal fastsætte en frist for udnyttelse af de vilkår, som myndigheden fastsætter i forbindelse med en anmeldelse efter branchebekendtgørelsen, og at fristen normalt ikke bør fastsættes til længere end to år fra afgørelsens meddelelse.

De virksomheder, der bliver omfattet af en branchebekendtgørelse, og således ikke er miljøgodkendelsespligtige, vil derimod ikke være omfattet af de særlige regler i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 om såkaldt mistet miljøansvarlighed. For disse virksomheder vil der således ikke gælde, at en miljøgodkendelse kan nægtes eller tilbagekaldes, eller at der kan fastsættes særlige vilkår til virksomheden, herunder krav om sikkerhedsstillelse, fordi den ansvarlige personkreds værende sig ansøgeren selv - som person eller selskab - en direktion, en eventuel bestyrelse eller andre personer, der kan udøve en bestemmende indflydelse på virksomheden, har mistet sin miljøansvarlighed som følge af frakendelse af retten til at drive listevirksomhed eller er idømt straf som nævnt i miljøbeskyttelseslovens § 40 a og er blevet registreret i miljøansvarlighedsregisteret i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 40 b.

Endeligt bemærkes det, at myndigheden fortsat vil kunne opkræve brugerbetaling i henhold til brugerbetalingsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 463 af 21. maj 2007 om brugerbetaling for godkendelse og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug) for den tid, som myndigheden bruger i forbindelse med sagsbehandling og tilsyn på virksomheden. Det bemærkes, at sagsbehandlingen forventes at være af mindre omfang.

Den foreslåede bemyndigelse giver ligeledes mulighed for at fastsætte regler om forudgående pligt til at foretage en anmeldelse ved igangsætning af virksomheden. Det er hensigten at benytte bemyndigelsen til i den enkelte branchebekendtgørelse at fastsætte regler om, at nyetablerede virksomheder skal sende en anmeldelse til myndigheden ved igangsætning af virksomheden, hvorved forstås det tidspunkt, hvor virksomheden påbegynder sin drift. Anmeldelsen skal ske med henblik på, at myndigheden kan foretage det i afsnit 2.1.4. beskrevne opstartstilsyn inden for 3 måneder efter virksomhedens igangsætning.

Der vil i forbindelse med den foreslåede ordning skulle foretages konsekvensændringer i en række bekendtgørelser, herunder godkendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr.

669 af 18. juni 2014 om godkendelse af listevirksomhed), miljøtilsynsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 497 af 15. maj 2013 om miljøtilsyn) og brugerbetalingsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 463 af 21. maj 2007 om brugerbetaling for godkendelse og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug).

I forbindelse med udarbejdelsen af branchebekendtgørelser vil Miljøministeriet i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 11 inddrage KL og relevante erhvervs- og miljøorganisationer, herunder relevante brancheorganisationer m.v. Dette sker med henblik på at sikre, at branchebekendtgørelserne tager hånd om de forureningsspørgsmål, der er relevante for den pågældende branche og således indeholder de nødvendige og hensigtsmæssige miljøkrav.

2.3. Digitale ansøgninger og anmeldelser

2.3.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelsesloven indeholder bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation, herunder regler med krav om, at der skal anvendes en digital selvbetjeningsløsning ved ansøgninger, anmeldelser m.v. på lovens område.

I modsætning hertil giver planloven ikke miljøministeren mulighed for at indføre pligt til, at virksomhederne skal anvende en digital selvbetjeningsløsning i forbindelse med anmeldelser efter VVM-reglerne.

2.3.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der foreslås med lovforslagets § 2, nr. 1, indsat en ny bemyndigelse i planloven, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at indgivelse af en anmeldelse af visse kategorier af anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (screening) og efterfølgende kommunikation om anmeldelsen skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening, herunder anvendelse af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

Forslaget vil muliggøre, at der kan stilles krav om, at indgivelse af anmeldelse af visse kategorier af anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) skal følge samme digitale procedure som ansøgninger og anmeldelser efter miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, ansøgninger om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og ansøgninger efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1-3, om spildevandstilladelse.

Samtidig vil miljøministeren kunne fastsætte regler om, at efterfølgende kommunikation om anmeldelsen skal ske via den digitale selvbetjening. Det kan f.eks. være i forbindelse med indgivelse af supplerende oplysninger.

Ændringen af planloven set i sammenhæng med ændringerne af miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør heraf forventes at give et bedre og mere ensartet forvaltningsgrundlag for myndighedernes samlede tilladelses- og godkendelsesproces for de omhandlede virksomheder samt en klar sammenhæng og genbrug af data. Det vil samtidig

lette virksomhedernes arbejde, idet indgivelse af anmeldelse efter VVM-reglerne skal ske i samme system som de nævnte ansøgninger og anmeldelser efter miljøbeskyttelsesloven. Systemet vil samtidig hjælpe virksomhederne til at angive de nødvendige og fuldstændige oplysninger.

Bemyndigelserne forventes anvendt til bl.a. at fastsætte regler om, at virksomhederne skal anvende den digitale selvbetjeningsløsning, som udarbejdes i samarbejde med KL i KL's IT-system Byg & Miljø.

2.3.2.1. Grundlæggende forvaltningsretlige principper

Der er ikke ved de foreslåede formkrav om anvendelse af en digital selvbetjeningsløsning lagt op til at ændre grundlæggende forvaltningsretlige regler eller principper om eksempelvis notatpligten, myndighedernes vejledningspligt, pligten til at oplyse en sag tilstrækkeligt m.v., udover indførelse af formkravet om anvendelse af den digitale løsning.

Nedenstående bemærkninger, som relaterer sig til borgere, gælder tilsvarende for virksomheder.

Det foreslåede krav om, at anmeldelser skal indgives digitalt til den offentlige myndighed, er en fravigelse af det almindelige forvaltningsretlige udgangspunkt om, at der er formfrihed for borgeren til at henvende sig til offentlige myndigheder, som borgeren vil. Dette følger blandt andet af lovbemærkningerne til Forvaltningslovens § 32 a, jf. L 72 2001/2, hvoraf det fremgår, at borgerne som udgangspunkt, det vil sige, hvor der ikke i lovgivningen er fastsat særlige formkrav, har ret til at henvende sig til forvaltningen i den form, de selv ønsker, forudsat at forvaltningen teknisk er i stand til at modtage henvendelser i denne form.

Forvaltningslovens § 32 a giver mulighed for, at vedkommende minister kan fastsætte regler om ret til at anvende digital kommunikation ved henvendelser til den offentlige forvaltning og om de nærmere vilkår herfor, herunder fravige formkrav i lovgivningen, der hindrer anvendelsen af digital kommunikation. Forvaltningslovens § 32 a åbner imidlertid alene op for, at der kan fastsættes regler, der giver borgeren en ret til at kommunikere digitalt med det offentlige, men ikke mulighed for at fastsætte en pligt for borgeren til at kommunikere digitalt. Derfor foreslås det med dette lovforslag at etablere hjemmel til at kræve, at det bliver obligatorisk for bygherren at anvende den digitale selvbetjeningsløsning, som miljøministeren peger på ved indgivelse af anmeldelse af visse kategorier af anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (screening) og efterfølgende kommunikation om anmeldelsen.

Den eksisterende ordning, hvorefter en anmeldelse af anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (screening) skal indgives til kommunalbestyrelsen, der er forpligtet til at videresende denne til den kompetente myndighed, forudsættes videreført. Den kompetente myndighed i sager efter VVM-reglerne kan være Naturstyrelsen, Miljøstyrelsen, regionsrådet eller kommunalbestyrelsen. For så vidt angår anmeldelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2, er den kompetente myndighed Miljøstyrelsen eller kommunalbestyrelsen. Det forventes, at ministeren vil

fastsætte regler, som forpligter kommunalbestyrelsen til uden videre at videresende også de anmeldelser, der ikke indgives ved anvendelse af den digitale selvbetjening, til Miljøstyrelsen.

Hvis en anmeldelse er mangelfuld f.eks. på grund af manglende anvendelse af den obligatoriske digitale selvbetjeningsløsning, har den kompetente myndighed pligt til at vejlede borgeren om, hvorledes manglerne kan afhjælpes, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 1. Kun hvis borgeren, for eksempel inden for en fastsat frist, ikke har rettet op på de mangler, den pågældende ved vejledning er gjort opmærksom på, kan anmeldelsen afvises eller oplysningerne anses for ikke at være modtaget. Det er lagt til grund, at den kompetente myndigheds afvisning af at tage en sag under realitetsbehandling på grund af manglende anvendelse af den obligatoriske digitale selvbetjeningsløsning er en afgørelse og indebærer en sagsbehandling, der følger de almindelige forvaltningsretlige regler og principper om eksempelvis parts-høring og begrundelse. En sådan afgørelse om afvisning vil normalt ikke hindre, at sagen senere genoptages, når en fyldestgørende anmeldelse er indsendt.

Det lægges til grund, at en afgørelse om at afvise en ikke-digital anmeldelse som udgangspunkt vil kunne træffes ved den kompetente myndigheds umiddelbare kontakt med borgeren. En afgørelse herom vil således som udgangspunkt kunne træffes uden yderligere undersøgelser. Eventuelle oplysninger skal tilvejebringes på den hurtigste og mest hensigtsmæssige måde, og den kompetente myndighed er kun forpligtet til at foretage de undersøgelser, som er nødvendige for at træffe en forsvarlig afgørelse.

2.3.2.2. Særlige forhold

Ifølge forvaltningslovens § 8 om partsrepræsentation har parter i afgørelsessager ret til at lade sig repræsentere eller bistå af andre. Borgerne vil kunne lade sig repræsentere i samme omfang som hidtil i den digitale selvbetjeningsløsning.

Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 12. august 2011 (FOB 2011 12-1) om retten til partsrepræsentation i forhold til universiteters pligtmæssige digitale kommunikation med studerende udtalt, at der er to muligheder for at overholde forvaltningslovens § 8. Enten skal it-systemet udformes, så det er muligt for andre at bruge det på vegne af den studerende, eller også skal universitetet indføre mulighed for at blive undtaget for den pligtmæssige elektroniske kommunikation.

Den digitale selvbetjeningsløsning vil blive indrettet således, at der gives mulighed for partsrepræsentation i overensstemmelse med Folketingets Ombudsmands udtalelse.

For generelt at forenkle partsrepræsentation, således at eksempelvis borgere, der ikke selv kan kommunikere digitalt med det offentlige, fortsat kan ansøge, anmelde, indberette m.v., er der udviklet en fællesoffentlig digital partsrepræsentationskomponent. Fuldmagtløsningen vil give mulighed for, at borgere kan overdrage partsrepræsentationskompetence til familie, venner, en advokat, revisor og andre. Fuld-

magtsløsningen indeholder mulighed for såvel at give en mere generel fuldmagt, som at give fuldmagt til, at en anden kan handle på vegne af borgeren i en konkret selvbetjeningsløsning. Et af elementerne er endvidere, at det er muligt at se, hvem der kan handle, og hvem der har handlet på vegne af borgeren. Den fællesoffentlige komponent har kunnet tages i brug af myndighederne siden august 2013, som herefter vil skulle implementere den decentralt i relevante selvbetjeningsløsninger. Det vil herefter være muligt at give andre fuldmagt til at forestå en digital selvbetjening.

Indtil der på de relevante løsningsområder er etableret digitale løsninger til håndtering af partsrepræsentation, håndteres partsrepræsentation som hidtil i overensstemmelse med forvaltningslovens § 8. Der kan således være tilfælde, hvor det ikke er muligt at afgive en fuldmagt digitalt, ligesom der kan være tilfælde, hvor den digitale selvbetjeningsløsning ikke giver mulighed for, at andre kan handle på en borgers vegne. I disse tilfælde må afgivelse af fuldmagt og eventuelt også selve ansøgningen ske ikke-digitalt. Det er den enkelte myndigheds ansvar at oplyse tilstrækkeligt om dette, jf. udtalelse fra Folketingets Ombudsmand af 15. februar 2012.

2.3.2.3. Hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem

En meddelelse skal anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Det vil sige fra det tidspunkt, hvor myndigheden har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24:00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse, der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke fysisk sidder en medarbejder på kommunen og gør sig bekendt med meddelelsen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan med digital selvbetjening præcist registreres, hvornår en meddelelse er kommet frem.

Myndigheden vil, som tilfældet er i dag, skulle sikre, at en meddelelse, der indgives til en forkert offentlig myndighed, henvises til den rette myndighed.

2.3.2.4. Persondatabeskyttelse

Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer (persondataloven) gælder blandt andet for behandling af personoplysninger, som helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Persondataloven omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. De of-

fentlige myndigheder vil, som det også er tilfældet i dag, skulle iagttage persondataloven ved deres virke og håndtering af oplysninger samt ved udvikling og implementering af digitale selvbetjeningsløsninger.

Persondataloven og regler udstedt i medfør heraf skal tillige iagttages af de offentlige myndigheder, når myndighederne eksempelvis stiller en computer eller anden digital platform til rådighed for borgerne.

Efter persondatalovens § 41, stk. 3, skal den dataansvarlige og databehandleren træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at personoplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at personoplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

I medfør af persondatalovens § 41, stk. 5, har Justitsministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles af den offentlige forvaltning. Persondatalovens sikkerhedskrav er uddybet i bekendtgørelsen. Efter bekendtgørelsens § 14 må eksterne kommunikationsforbindelser kun etableres, hvis der træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at uvedkommende ikke gennem disse forbindelser kan få adgang til personoplysninger.

Ifølge Datatilsynets vejledning nr. 37 af 2. april 2001 til ovennævnte bekendtgørelse gælder bekendtgørelsens § 14 enhver form for telekommunikation i forbindelse med behandling af personoplysninger, for eksempel forsendelse af oplysninger med telefax eller ekstern e-post, etablering af terminaladgang ved opkaldsmodem, adgang til oplysninger via myndighedens hjemmeside og etablering af internetadgang fra arbejdspladser på myndighedens interne net.

De særlige sikkerhedsforanstaltninger skal træffes efter myndighedens vurdering af sikkerhedsrisici i det konkrete tilfælde, herunder med hensyntagen til karakteren af de omhandlede oplysninger. Ved digital kommunikation til og fra de myndigheder, som er omfattet af dette lovforslag, vil reglerne i persondataloven kunne indebære, at der skal ske kryptering eller lignende af meddelelser, der indeholder personoplysninger, så uvedkommende ikke kan læse indholdet af meddelelsen.

Endvidere skal der ved brug af eksempelvis NemID, digital signatur eller lignende gives sikkerhed for afsenders og modtagers identitet (autenticitet) og for, at meddelelsen ikke er blevet ændret undervejs (integritet).

2.4. Samtidighed

2.4.1. Gældende ret

I dag indsender en virksomhed, der ønsker en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, en ansøgning herom til miljømyndigheden. Miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 5, stiller krav om, at spørgsmål om tilladelse til udledning af spildevand direkte til vandløb, søer eller havet fra en listevirksomhed, skal behandles samtidigt med

miljøgodkendelsen, således at vilkårene i en udledningstilladelse indgår i miljøgodkendelsen. Hvis virksomheden samtidig ønsker at udlede spildevand direkte til vandløb, søer eller havet efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1 og 2, søger virksomheden således om en udledningstilladelse samtidigt med miljøgodkendelsen.

Skal virksomheden udlede spildevand til jorden eller ved en tilslutning til et anlæg, der tilhører et spildevandsforsyningsselskab, indsender virksomheden derimod en ansøgning om nedsivningstilladelse, dvs. tilladelse til nedsivning af spildevand til jorden efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, eller en ansøgning om tilslutningstilladelse, dvs. tilladelse til tilslutning af spildevand til et spildevandsforsyningsselskab efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3. Disse ansøgninger sendes separat fra virksomhedens ansøgning om miljøgodkendelse, og myndigheden behandler og træffer afgørelse om tilladelserne uafhængigt af miljøgodkendelsen.

Bemyndigelserne i miljøbeskyttelseslovens § 19 og § 29 til at fastsætte regler om sagsbehandlingen af henholdsvis sager om tilladelse til nedsivning af spildevand til jorden efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og om tilladelse til at udlede spildevand direkte til et vandløb, en sø eller havet efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, samt tilladelse til tilslutning af spildevand til et spildevandsforsyningsselskab efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, indeholder ikke en adgang til, at der kan indføres krav om samtidighed i sagsbehandlingen.

Er der samtidig tale om en virksomhed, hvor det skal vurderes, om anlægget kan få væsentlig indvirkning på miljøet (VVM-screening) efter regler fastsat i medfør af planlovens § 11 g, stk. 3, § 11 h og § 11 i, skal virksomheden også sende en anmeldelse herom. Hvis VVM-screeningen fører frem til, at det anmeldte må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt (VVM-pligt), skal der udarbejdes en VVM-redegørelse. På baggrund af VVM-redegørelsen træffes der afgørelse om, hvorvidt den ansøgte etablering, ændring eller udvidelse kan tillades (VVM-tilladelse). Hvis der skal meddeles en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, eller en tilslutningstilladelse til et spildevandsforsyningsselskab efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, erstatter disse VVM-tilladelsen for så vidt angår de forhold, som godkendelserne eller tilladelserne regulerer. Meddelelse af en VVM-tilladelse, en miljøgodkendelse eller en tilslutningstilladelse forudsætter, at det nødvendige plangrundlag for anlægget er gældende efter planlovens regler. Det betyder, at plangrundlaget allerede kan være gældende for det konkrete anlæg.

Hvad angår anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til regler fastsat i medfør af planlovens § 11 g, stk. 3, § 11 h og § 11 i indeholder planloven ikke bemyndigelse til at indføre regler om samtidighed i sagsbehandlingen af de i lovforslaget omhandlede virksomhedstyper.

Afgørelse om miljøgodkendelse træffes som udgangspunkt af kommunalbestyrelsen, men hvis anlægget er mærket med (s) på listen i bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen træffes afgørelsen af Miljøstyrelsen. Tilsvarende gælder,

at en VVM-screeningsafgørelse som udgangspunkt træffes af kommunalbestyrelsen, medmindre VVM-processen sker i forbindelse med en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og miljøgodkendelsen skal meddeles af Miljøstyrelsen. I så fald varetages VVM-processen af Miljøstyrelsen. I henhold til regler fastsat i medfør af planlovens § 11 g, stk. 3, § 11 h og § 11 i skal anmeldelsen af anlæg omfattet af dette lovforslag indgives til kommunalbestyrelsen, som herefter videresender disse til den kompetente myndighed, nemlig Miljøstyrelsen.

Spildevandstilladelser meddeles derimod altid af kommunalbestyrelsen, medmindre der er tale om den situation, hvor virksomheden har ansøgt om en miljøgodkendelse og samtidig ønsker tilladelse til at udlede spildevand fra et anlæg med en kapacitet på mere end 30 personækvivalenter direkte til et vandløb, en sø eller havet, hvor Miljøstyrelsen træffer afgørelse om den ansøgte udledningstilladelse samtidigt med miljøgodkendelsen.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i § 35, stk. 2, 2. pkt., bemyndigelse til, at der kan fastsættes krav om, at sager om miljøgodkendelse efter lovens § 33 skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning. Bemyndigelsen blev indført med lovforslag LF 45 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse og lov om vandløb (FT 2009-2010) med henblik på at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen af dambrugssager i kommunerne. Dambrugssager er kendetegnet ved en række enkeltafgørelser efter lovgivningen på Miljøministeriets område. Formålet med at indføre samtidigheden i sagsbehandlingen var bl.a. at sikre, at alle relevante natur- og miljøhensyn blev inddraget i sagsbehandlingen i en samlet afvejning af dambrugets påvirkning af natur og miljø. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 35, stk. 2, 2. pkt., var således i første omgang tiltænkt anvendt på ferskvandsdambrugsområdet til udstedelse af en samlet dambrugsbekendtgørelse, men blev formuleret generelt, så den tillige kunne anvendes på andre virksomhedstyper. Bemyndigelsen er således hidtil bl.a. blevet anvendt til at fastsætte regler om samtidighed i dambrugsbekendtgørelsen ved afgørelse af sager om miljøgodkendelse af dambrug, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, sager om vandindvindingstilladelser til dambrug, jf. vandforsyningslovens § 22, afgørelser om ændringer eller nedlæggelser af opstemningsanlæg ved dambrug, jf. vandløbslovens § 48 eller § 50, og til dispensationer i forhold til § 3-områder efter naturbeskyttelseslovens § 3, jf. lovens § 65, stk. 3.

2.4.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af bemyndigelsesbestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 89 b til at fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder om, at sager skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning. Bestemmelsen udvider anvendelsesområdet i forhold til den gældende § 89 b, der er begrænset i forhold til opfyldelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser. Den hidtidige bemyndigelse i § 35, stk. 2, 2. pkt., til

at fastsætte bestemmelser om samtidighed ved behandling og afgørelse af sager om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelsesloven og afgørelser efter anden lovgivning, der bl.a. er udmøntet på ferskvandsdambrugsområdet, videreføres endvidere i den nye og udvidede bemyndigelsesbestemmelse, indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 3.

På miljøbeskyttelseslovens område er der sager, hvis behandling indholdsmæssigt og sagsbehandlingsmæssigt grænser op til sagsbehandling og afgørelser, der henhører under anden lovgivning, herunder lovgivning under andre ministerområder. Det gælder f.eks. for den sagsbehandling, der finder sted i forbindelse med miljø- og risikogodkendelsen af risikovirksomheder. I sådanne sager træffer flere myndigheder, hver på deres ressortområde, afgørelser om den samme virksomhed i anledning af dens etablering eller væsentlige ændringer.

Det er således også hensigten, at bemyndigelsen skal bruges til at fastsætte regler om sådanne sagers sagsbehandling, herunder med henblik på at tilrettelægge sagsbehandlingen, så afgørelser, der henhører under forskellige myndigheders ressortområder kan meddeles samtidigt. Hvis udmøntningen af bemyndigelsen vedrører sagsbehandling og afgørelser, der henhører under flere ministerområder, vil reglerne i givet fald blive fastsat efter forhandling med de relevante ministerier.

Med henblik på at effektivisere sagsbehandlingen af de virksomheder, som fortsat skal være godkendelsespligtige, forventes den udvidede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 3, endvidere som udgangspunkt anvendt til at fastsætte regler om myndighedernes pligt til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3. Som nævnt ovenfor følger det allerede af gældende ret, at en afgørelse om spildevandstilladelse til direkte udledning til vandløb, søer eller havet efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, skal træffes samtidigt med miljøgodkendelsen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 5. Tilsvarende forventes bemyndigelserne på planlovens område i lovforslagets § 2, nr. 1, anvendt til at fastsætte regler om, at myndighederne forpligtes til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at træffe afgørelse om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3, samtidigt med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til regler fastsat i medfør af planlovens § 11 g, stk. 3, § 11 h og § 11 i.

I den forbindelse er det hensigten at anvende bemyndigelserne i lovforslagets § 1, nr. 3 og § 2, nr. 1, til at fastsætte regler, hvorefter udgangspunktet om samtidighed kan fraviges, hvis virksomheden i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, søger om tilladelse til at påbegynde bygge- og anlægsarbejder, før der er givet en miljøgodkendelse. Tilsvarende i dag må et anmeldt anlæg efter VVM-reglerne ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed enten har meddelt bygherren, at anlægget ikke antages at kunne påvir-

ke miljøet væsentligt - dvs. ikke er VVM-pligtigt, eller har meddelt tilladelse (VVM-tilladelse) til at påbegynde anlægget efter en vurdering af anlæggets virkning på miljøet (VVM-procedure).

I forhold til de virksomheder, som fremadrettet bliver omfattet af en branchebekendtgørelse, forventes bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 3, anvendt til at fastsætte regler om myndighedernes pligt til samtidighed i sagsbehandlingen af og afgørelse om fravigelse af de generelle regler indeholdt i en branchebekendtgørelse og spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.

På samme vis forventes bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 3, anvendt til at fastsætte regler om, at myndighederne forpligtes til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at træffe afgørelse om fravigelse af de generelle regler indeholdt i en branchebekendtgørelse og spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, samtidigt med afgørelse på en anmeldelse om VVM-screening i henhold til regler fastsat i medfør af planlovens § 11 g, stk. 3, § 11 h og § 11 i.

I forhold til virksomheder, som fremadrettet bliver omfattet af en branchebekendtgørelse, er det hensigten at anvende bemyndigelserne i lovforslagets § 1, nr. 3 og § 2, nr. 1, til at fastsætte regler om, at udgangspunktet om samtidighed kan fraviges, således at en myndighed kan træffe afgørelse angående en anmeldelse om VVM-screening hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage efter, at bygherren har fremlagt alle de oplysninger, som myndigheden skal bruge til at træffe sin afgørelse om VVM-screening.

I forhold til habitat-reglerne bemærkes, at der for alle virksomhederne vil gælde, at der som hidtil skal gennemføres en habitatkonsekvensvurdering, hvis det ikke kan udelukkes, at en etablering, ændring eller udvidelse af en virksomhed vil kunne påvirke et Natura-2000 område væsentligt.

Endvidere vil der som hidtil skulle udarbejdes en VVM-redegørelse, hvis projektet bl.a. på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet (VVM-pligt).

Hvor myndigheden ikke er den samme for alle de omfattede afgørelser, forventes bemyndigelserne i lovforslagets § 1, nr. 3, og § 2, nr. 1, anvendt til at fastsætte regler om, at myndighederne har pligt til at koordinere sagsbehandlingen indbyrdes bl.a. med henblik på at sikre, at virksomhederne også i disse situationer får afgørelserne på samme tid. For så vidt angår koordinering i relation til indhold, henvises for så vidt angår miljøbeskyttelseslovens område til lovens § 84 b, som fastsætter, at myndigheder, som træffer afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven eller regler fastsat i medfør af loven, skal koordinere deres afgørelser i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at lovens formål opfyldes.

Det bemærkes, at der ved fastsættelse af de nævnte regler om samtidighed i sagsbehandlingen for alle virksomhederne kommer til at gælde, at en virksomhed kan vælge, om den samlet vil søge om de enkelte afgørelser omfattet af kravet om samtidighed. Ved en udnyttelse af de foreslåede bemyn-

digelser til fastsættelse af regler om samtidighed i visse afgørelser efter henholdsvis miljøbeskyttelsesloven og planloven, forventes bestemmelserne herom indsat i godkendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 669 af 18. juni 2014 om godkendelse af listevirksomhed), spildevandsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1448 af 11. december 2007 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4), VVM-bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1184 af 6. november 2014 om visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning) og i de kommende branchebekendtgørelser.

Bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 3, forventes også anvendt til at fastsætte regler om koordinering i andre situationer end de her nævnte. Bemyndigelserne forventes således også anvendt, hvor der er flere myndigheder involveret i en sag, og hvor den enkelte myndighed skal træffe afgørelse inden for sit eget ressortområde, og hvor lovgivningen omfatter anden lovgivning end miljøbeskyttelsesloven. Eksempelvis til at fastsætte regler om, at sagsbehandlingen for så vidt angår miljøbeskyttelseslovens områder, kan koordineres med andre myndigheders afgørelser, f.eks. med henblik på at sikre, at virksomhederne får afgørelserne på samme tid, men også f.eks. om nødvendigt med henblik på at fastsætte regler om, at der skal være en myndighed, der påtager sig et koordinerende ansvar for sagsbehandlingen eller sagsforløbet.

Det bemærkes, at der generelt ved fastsættelse af regler om samtidighed vil skulle ske iagttagelse af servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) og de heri indeholdte regler om sagsbehandling, hvorefter tilladelsesprocedurer og -formaliteter skal give en ansøger sikkerhed for, at deres anmodning behandles hurtigst muligt og inden for en rimelig frist, som er fastsat og offentliggjort på forhånd.

Bemyndigelsen i § 2, nr. 1, forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om sagsbehandlingstiden i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, således at den kompetente VVM-myndighed skal træffe afgørelse hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage fra den dato, hvor bygherren har fremlagt de krævede oplysninger.

Regler herom forventes indsat i VVM-bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1184 af 6. november 2014 om visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning) og i de kommende branchebekendtgørelser.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I beregningerne af de administrative konsekvenser for hhv. stat og kommune er der taget udgangspunkt i, at der samlet vil ske ca. 400 anmeldelser pr. år under den nye anmeldelseordning, der kan resultere i en miljøgodkendelse eller vedrører en anmeldelse i regi af en branchebekendtgørelse.

Heraf er kommunerne myndighed for ca. 95 %, og staten er myndighed for ca. 5 %. Alle virksomheder, der omfattes af branchebekendtgørelser, har kommunerne som myndighed.

I beregningerne er det antaget, at der opnås en besparelse i sagsbehandlingstiden som følge af det digitale system og kravet om samtidighed i forhold til miljøgodkendelser og spildevandstilladelser. Den fulde besparelse forventes først at kunne realiseres i 2017. Det forventes, at 75 % af gevinsten kan høstes allerede i 2016 – og 100 % i 2017.

Den samlede besparelse som følge af indførelse af en ny branchebekendtgørelse for maskinværksteder i kommunerne vil være 0,8 mio. kr. pr. år, når ordningen er fuldt implementeret i 2017.

Besparselsen ved den samtidige sagsbehandling af miljøgodkendelser og spildevandstilladelser samt den digitale ordning for miljøgodkendelser vil være 2 mio. kr. pr. år i kommunerne, når ordningen er fuldt implementeret i 2017. Som følge af en forventet samtidighed i 80 % af VVM-screeningsafgørelsen i forhold til de øvrige afgørelser (på miljø- og spildevandsområdet) skønnes der at være potentielle for en yderligere besparelse på 0,4 mio. kr. årligt for kommunerne fra 2017.

I staten vil det betyde en mindre besparelse på 0,1 mio. kr. pr. år, når ordningen er fuldt implementeret i 2017.

Den samlede administrative besparelse i kommunerne vil være 3,2 mio. kr. årligt fra 2017.

Den administrative besparelse i staten vil være 0,1 mio. kr. årligt fra 2017.

Der er ingen administrative konsekvenser for regionerne.

Der er ikke økonomiske konsekvenser udover opgjorte økonomiske konsekvenser af de administrative ændringer for stat, kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

For erhvervslivet vil udmøntningen af den nye anmeldelsesordning betyde en administrativ gevinst på 4,3 mio. kr. pr. år, når ordningen er fuldt indfaset i år 2017. Gevinsten vil især ske som følge af besparelser ved overgang fra ansøgning om miljøgodkendelse til digital anmeldelse, besparelser i brugerbetaling og besparelser som følge af digitalisering.

Som følge af at virksomhederne i 80 % af tilfældene forventes at kunne få VVM-screeningsafgørelsen samtidigt med de øvrige afgørelser (på miljø- og spildevandsområdet) reduceres liggetiden hos myndigheden. Det indebærer, at virksomhederne hurtigere kan komme i gang med ny produktion. Dette forventes potentielt at give en meromsætning på 61 mio. kr. årligt fra 2017.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Der er ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

De foreslåede bestemmelser indebærer ikke materielle ændringer af de regler, der vedrører miljøbeskyttelsesniveauet.

Lovforslaget indeholder regler om digitalisering og sagsbehandling, som forventes at medføre administrative lettelser. Endvidere vil de generelle krav i de kommende branchebekendtgørelser, der fastsættes med hjemmel i de i lovforslaget foreslåede bestemmelser, fortsat blive fastsat og opdateret på baggrund af BAT (bedste tilgængelige teknik). Det vurderes således, at lovforslaget ikke ændrer på miljøbeskyttelsesniveauet, men at det nuværende miljøbeskyttelsesniveau bevares med de i lovforslaget indeholdte forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven og planloven.

7. Forholdet til EU-retten

På planlovens område vil bemyndigelsen i lovforslagets § 2, nr. 1, blive anvendt til at fastsætte regler, der delvist gennemfører dele af Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, s. 1 for så vidt angår tidsfristen i direktivets artikel 4, stk. 6. Reglerne vil alene angå de virksomheder, som er omfattet af lovforslaget.

Det følger af artikel 13, stk. 3, i servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked), at tilladelsesprocedurer og -formaliteter skal give ansøgerne sikkerhed for, at deres ansøgning behandles hurtigst muligt og inden for en rimelig frist, som er fastsat og offentliggjort på forhånd. Fristen løber først fra det tidspunkt, hvor al dokumentation er fremsendt. Fristen kan forlænges én gang med et begrænset tidsrum, hvis spørgsmålets kompleksitet berettiger hertil. Forlængelsen og dens varighed skal begrundes og meddeles ansøgeren inden den oprindelige frists udløb. Det vurderes, at direktivets krav ikke er til hinder for fastsættelse af regler om samtidige afgørelser, forudsat at direktivets ovennævnte krav i øvrigt overholdes for den flerhed af afgørelser, som samtidighedskravet omfatter. Artikel 13, stk. 3, er bl.a. implementeret ved lov nr. 1383 af 21. december 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, hvor miljøministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om sagsbehandlingen i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser. Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet i godkendelsesbekendtgørelsens kapitel 5, som vedrører særlige sagsbehandlingsregler som følge af servicedirektivet.

Lovforslaget ændrer ikke ved de gældende regler indeholdt i habitatbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 med senere ændringer om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, som implementerer dele af habitatdirektivet, Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 med senere ændringer om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, og dele af fuglebeskyttelsesdirektivet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 med senere ændringer om beskyttelse af vilde fugle. Virksomheder omfattet af lovforslaget vil kunne være omfattet af disse regler, således at de i habitatbekendtgørelsen indeholdte regler skal iagttages, når der skal planlægges el-

ler træffes afgørelser på plan- eller miljøbeskyttelseslovens område.

Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse (Århus-konventionen) indeholder bl.a. i artikel 6 regler om inddragelse af offentligheden og i artikel 9, stk. 2 og 3, regler om adgang til klage på miljøområdet. Bestemmelserne i artikel 6 og 9, stk. 2, er bl.a. gennemført i EU-retten ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (IE-direktivet) og Europaparlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet).

De virksomheder, der efter lovforslaget kan overgå til en anmeldelse og generel regulering, er ikke omfattet af IE-direktivet. Derimod vil visse af de pågældende virksomheder kunne være omfattet af VVM-direktivet. Hvis disse virksomheder er VVM-pligtige, vil de være omfattet af planlovens VVM-regler, herunder om inddragelse af offentligheden og klageadgang.

Efter Århus-konventionens artikel 9, stk. 3, skal enhver part under konventionen endvidere sikre, at medlemmer af offentligheden, der opfylder eventuelle kriterier i national ret, har adgang til administrative eller retslige procedurer for at anfægte private personers og offentlige myndigheders handlinger eller undladelser, der i strid med de bestemmelser i national ret, der vedrører miljøet.

Århus-konventionens krav efter artikel 9, stk. 3, vil blive opfyldt enten ved adgang til administrativ prøvelse eller domstolsprøvelse.

Det bemærkes, at regeludstedelse ikke er omfattet af kravene i Århus-konventionens artikel 9, stk. 2 og 3.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 14. november til den 12. december 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Alectia, Altos A/S, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Produktregisteret, Asfaltindustrien, Astma-Allergi Forbundet, Aquacircle, Bekæmpelsesmiddelrådets medlemmer, Biodynamisk Forening, Brancheforeningen Danske Auto- & Overfladelakerere (DAO), Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen SPT, Bryggeriforeningen, Bæredygtigt Landbrug, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Byggesocietet, Center for Miljø, CO Industri, Cowi, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landbougdom, Danmarks Motorunion,

Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks private vandværker, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Botanisk Forening, Dansk byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, Aarhus Universitet, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Kennelklub, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Renseriforening, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Mode og Tekstil, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Krematoriernes Landsforening, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Mejeriers Fællesorganisation, Danske Regioner, Danske Svineproducenter, Danske Vognmænd, DANVA, Datatilsynet, De Danske Skytteforeninger, Det danske fjerkræråd, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Aarhus Universitet, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DI, DS Håndværk & Industri, DTU Aqua, Emballageindustrien, Energi- og Olieforum.dk, Energinet.dk, EnviNa, Eurofins, Eurolab Danmark, Fagligt Fælles Forbund 3F, Ferskvandsfiskeriforeningen, FORCE Technology, Foreningen af auto- og industrilakerere, Foreningen af Biotechnologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Danmarks Lak- og Farveindustri, Foreningen af danske brøndborere, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af danske kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Varmforzinkere, Foreningen af fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Forsikring & Pension, Forsvarets Bygningstjeneste, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Fødevarerøkonomisk institut, Genvindingsindustrien, GEUS, Grafisk Arbejdsgiverforening, Green Network, Greenpeace Danmark, Grønne familier, HK-Kommunal Miljøudvalg, Horesta, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark, Kalk- og teglværksforeningen, KL, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekemi A/S, Kræftens Bekæmpelse, KU Life, Kyst, Land & Fjord, Laboratoriernes Brancheorganisation, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen af danske fåreavlere, Landsforeningen af danske mælkeproducenter, LO, Lægemiddelindustriforeningen (LIF), Miljøstyrelsens Referencelaboratorium, Landbrug og Fiskeri, Natur og Ungdom, NOAH, Oil Gas Danmark, Plastindustrien i Danmark, Rambøll Danmark, Realkreditforeningen, RenoSam, Roskilde Universitetscenter, Skovdyrkerforeningerne, Småskovforeningen Danmark, Spildevandsteknisk forening, SPT, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Uniscrap, Verdensnaturfonden, Videncenter for Landbrug, Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ca. 0,1 mio. kr. årligt fra 2017 for staten. Ca. 3,2 mio. kr. årligt fra 2017 for kommunerne.	
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner (Eksklusiv den økonomiske virkning af de administrative konsekvenser)		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ca. 4,3 mio. kr. årligt fra 2017 i administrative besparelser	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet (Eksklusiv den økonomiske virkning af de administrative konsekvenser)	Potentiale på 61 mio. kr. årligt i meromsætning fra 2017	
Miljømæssige konsekvenser	Det nuværende beskyttelsesniveau bevares.	
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>På planlovens område vil bemyndigelsen i lovforslagets § 2, nr. 1, blive anvendt til at fastsætte regler, der delvist gennemfører dele af Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, s. 1 for så vidt angår tidsfristen i direktivets artikel 4, stk. 6.</p> <p>Lovforslaget ændrer ikke ved implementeringen af habitatdirektivet, Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 med senere ændringer om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, og fuglebeskyttelsesdirektivet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 med senere ændringer om beskyttelse af vilde fugle, og vurderes ikke at være til hinder for de i lovforslaget foreslåede ændringer.</p> <p>Service direktivets (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) regler om sagsbehandling vil endvidere blive iagttaget.</p>	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser***Til § 1****Til nr. 1**

Det foreslås at indsætte et nyt nummer 8 i § 7, stk. 1, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om anmeldelse af etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger, vilkår for etablering og drift af virksomheder, anlæg og indretninger, og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder i forbindelse med udstedelse af branchebekendtgørelser.

Bemyndigelsen forventes i første omgang udnyttet til – i forbindelse med udstedelse af en branchebekendtgørelse for maskinværksteder – at fastsætte regler om, at der skal ske anmeldelse af virksomheden forud for etablering af sådanne virksomheder. Der forventes også fastsat regler, hvorefter

udvidelser eller ændringer, der indebærer forøget forurening, kræver forudgående anmeldelse.

Endvidere forventes der fastsat regler om, at virksomheden skal anmelde igangsætning af driften til tilsynsmyndigheden. Bestemmelsen foreslås indført som led i den styrkede tilsynsindsats, jf. afsnit 2.1.4. i de almindelige bemærkninger. Det er forventningen, at der som led i den styrkede tilsynsindsats med hjemmel i den eksisterende § 73 i miljøbeskyttelsesloven skal fastsættes regler om, at der i forbindelse med nyetableringer indføres et opstartstilsyn, der skal være gennemført inden 3 måneder fra virksomhedens påbegyndelse af driften. Det er derfor nødvendigt, at der også indføres bemyndigelse til at fastsætte regler om anmeldelse af driftens iværksættelse, sådan at tilsynsmyndigheden kan overholde fristen.

Det er hensigten, at der i en branchebekendtgørelse skal kunne fastsættes regler, hvorefter der med udstedelse af konkrete vilkår kan ske fravigelse af de generelle regler. Der

henvises til afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger for nærmere herom.

Den foreslåede bemyndigelse giver endvidere mulighed for at fastsætte regler om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder. Bemyndigelsen kan eksempelvis anvendes til regler, hvorefter bygge- og anlægsarbejder ikke kan påbegyndes inden for den fastsatte indsigelsesfrist. Tilsvarende vil der kunne fastsættes regler om, at bygge- og anlægsarbejder ikke kan påbegyndes, førend myndigheden har afsluttet sagsbehandlingen i tilfælde, hvor myndigheden har fremsat en indsigelse, medmindre myndigheden konkret meddeler tilladelse hertil.

I forhold til en myndigheds afgørelser truffet i medfør af en branchebekendtgørelse bemærkes, at der ikke kan klages over, at en myndighed gør indsigelse mod en anmeldelse, da dette skal betragtes som et sagsbehandlingsskridt. Afgørelser, som myndigheden måtte træffe efterfølgende, kan derimod påklages. At en myndighed ikke har gjort indsigelse i forbindelse med en virksomheds anmeldelse, kan ej heller påklages.

Kredsen af klageberettigede i forhold til afgørelser truffet i henhold til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, og påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42 er identisk med kredsen af klageberettigede i henhold til miljøbeskyttelseslovens §§ 98-100.

En klage over en afgørelse i henhold til lovforslagets § 1, nr. 1, vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 96, og en klage over et påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42 vil modsat som udgangspunkt have opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 95.

Det bemærkes afslutningsvis, at der med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1-3, forventes at blive fastsat regler om straf for manglende anmeldelse, igangsætning uden anmeldelse, tilsidesættelse af krav og vilkår fastsat i forbindelse med en anmeldelse og undladelse af at efterkomme påbud.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med lovforslagets § 1, nr. 2, udgår miljøministerens eksisterende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, 2. pkt., til at fastsætte regler om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning. Med den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 3, flyttes bemyndigelsen og videreføres uændret i den nye bestemmelse i § 89 b, i lov om miljøbeskyttelse, hvorefter anvendelsesområdet dog bliver bredere, og bemyndigelsen flyttes samtidigt til kapitel 10 om administrative bestemmelser.

Til nr. 3

Det foreslås, at § 89 b nyaffattes, sådan at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder regler om at sager skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

Bestemmelsen udvider dermed anvendelsesområdet for bemyndigelsen i den gældende § 89 b, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om sagsbehandlingen i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser. Bestemmelsen blev indsat for i første omgang at implementere servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked). Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (LF 50, FT 2009-2010), at bestemmelsen bl.a. kan anvendes til at fastsætte regler om, at myndigheder skal fastsætte og offentliggøre sagsfrister. Bemyndigelsen kan også bruges til at fastsætte sagsbehandlingstider direkte i bekendtgørelser. Endvidere fremgår det, at der i medfør af bestemmelsen kan fastsættes regler om kvittering til en ansøger efter servicedirektivet. Det er med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen både hensigten at videreføre bestemmelsens nugældende anvendelsesområde tillige med bemyndigelsen i § 35, stk. 2, 2. pkt., men også at udvide bemyndigelserne på visse punkter, bl.a. sådan at der kan fastsættes regler om sagsbehandling generelt, både af national karakter, og når dette følger af EU-retlige eller øvrige internationale forpligtelser.

Således vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes øvrige sagsbehandlingsregler bl.a. om samtidighed ved behandling og afgørelse af sager efter miljøbeskyttelsesloven og afgørelser efter anden lovgivning. Det betyder bl.a., at anvendelsesområdet for den eksisterende bemyndigelse i lovens § 35, stk. 2, 2. pkt., (indsat med LF 45, FT 2009-2010) om miljøministerens adgang til at fastsætte regler om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning, videreføres for så vidt angår sager om behandling af ferskvandsdambrug med den nye bestemmelse i lovforslagets §1, nr. 3. Bemyndigelsen i § 35, stk. 2, 2. pkt., er bl.a. udnyttet til at udstede en bekendtgørelse om ferskvandsdambrug, hvor der er fastsat regler om samtidighed i sagsbehandlingen af sager om dambrug. Dette vil bemyndigelsen også blive anvendt til fremadrettet.

Det bemærkes, at disse regler ikke giver virksomhederne et retskrav på at modtage de omhandlede afgørelser samtidigt. Reglerne har karakter af procesforskrifter, der er rettet mod myndighederne.

De foreslåede regler om samtidighed i sagsbehandlingen forventes også at omfatte tilfælde, hvor der er flere myndigheder involverede i samme sagskompleks. I disse situationer forventes bemyndigelsen også at kunne rumme, at der kan fastsættes regler om myndighedernes pligt til at koordinere sagsbehandlingen indbyrdes, f.eks. med henblik på at sikre, at virksomhederne også i disse situationer får afgørelserne på samme tid, men også f.eks. om en myndigheds varetagelse af en koordinerende rolle i forhold til sagsforløbet. De

foreslåede regler angår derimod ikke koordinering i indhold, således at indholdet af de enkelte afgørelser skal koordineres.

Den udvidede bemyndigelse forventes bl.a. anvendt til at fastsætte regler i godkendelsesbekendtgørelsen og spildevandsbekendtgørelsen om, at myndighederne i forbindelse med sagsbehandlingen af en ansøgning om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, har pligt til at behandle sagen samtidigt med en ansøgning om tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, eller § 28, stk. 3. Endvidere forventes bemyndigelsen på samme vis at kunne blive anvendt til at fastsætte regler i de fremtidige branchebekendtgørelser og i spildevandsbekendtgørelsen om myndighedernes pligt til samtidighed i sagsbehandlingen af og afgørelse om fravigelse af de generelle regler indeholdt i en branchebekendtgørelse og spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.

Bemyndigelsen forventes sammen med den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 2, nr. 1, anvendt til at fastsætte regler om, at myndighederne forpligtes til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at træffe afgørelser om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, samtidigt med afgørelser om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h. Tilsvarende forventes der for branchebekendtgørelser fastsat regler om, at myndighederne forpligtes til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at træffe afgørelser om fravigelse af generelle krav i en branchebekendtgørelse, og spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3, samtidigt med afgørelser på en anmeldelse om VVM-screening i henhold til planlovens § 11 h. For en beskrivelse af, hvornår kravet om samtidighed kan fraviges i forhold til VVM-screeningsafgørelser i henhold til planlovens § 11 h henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Også på området for risikovirksomheder forventes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler i risikobekendtgørelsen om sagsbehandlingen, herunder med henblik på at tilrettelægge sagsbehandlingen, så afgørelser, der henhører under de forskellige risikomyndigheders ressortområder kan meddeles samtidigt. Hvis udmøntningen af bemyndigelsen vedrører sagsbehandling og afgørelser, der henhører under flere ministerområder, vil reglerne i givet fald blive fastsat efter forhandling med de relevante ministerier.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Af den foreslåede tilføjelse til miljøbeskyttelseslovens § 91, stk. 1, 2. pkt., følger, at miljøministerens afgørelser efter regler udstedt i medfør lovforslagets § 1, nr. 1, vil kunne påklages i lighed med hvad der gælder for ministerens afgørelser efter bl.a. lovens kapitel 5.

Forslaget skal bidrage til at sikre det fornødne retsgrundlag til gennemførelse af de med lovforslaget foreslåede branchebekendtgørelser.

Det er hensigten med den foreslåede tilføjelse, at miljøministerens afgørelser om fravigelser fra en branchebekendtgørelses regler, dvs. afgørelser om dispensation, afgørelser om skærpede vilkår og afgørelser om supplerende vilkår, vil kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Ligeledes vil miljøministerens afgørelser om afslag på en anmeldelse af etablering, ændring eller udvidelse af et anlæg samt afslag på ansøgninger om dispensationer i medfør af en branchebekendtgørelses regler kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Som udgangspunkt må en virksomhed ikke påbegynde bygge- og anlægsarbejder, før den nærmere fastsatte tidsfrist i branchebekendtgørelsen er udløbet, eller i de tilfælde hvor myndigheden har gjort indsigelse mod anmeldelsen inden for denne tidsfrist, før myndigheden har truffet afgørelse om bl.a. eventuelle fravigelser fra branchebekendtgørelsens regler. Dog kan virksomheden påbegynde bygge- og anlægsarbejder, såfremt myndigheden giver en særskilt tilladelse her til efter ansøgning fra virksomheden.

Klageadgangen omfatter derimod ikke de tilfælde, hvor myndigheden ikke har gjort indsigelse mod en anmeldelse inden for den i branchebekendtgørelsens nærmere fastsatte tidsfrist, og virksomheden følgelig kan etablere, ændre eller udvide sig på baggrund af branchebekendtgørelsens generelle regler.

Endvidere omfatter klageadgangen ikke sagsbehandlingsskridt som f.eks. en indsigelse mod en anmeldelse. Ved indsigelse forstås et sagsbehandlingsskridt, hvor myndigheden f.eks. meddeler virksomheden, at den fortsat er ved at vurdere anmeldelsen, og at virksomheden dermed ikke må påbegynde sin aktivitet, før myndigheden giver meddelelse herom.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 2

Til nr. 1

Med den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede bestemmelse, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at indgivelse af en anmeldelse af visse kategorier af anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (screening) og efterfølgende kommunikation om anmeldelsen skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening, herunder anvendelse af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende. De anlæg, der foreslås omfattet af denne bemyndigelse, er visse virksomheder, anlæg og indretninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og anlæg omfattet af en branchebekendtgørelse udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, som også er omfattet af VVM-bekendtgørelsens bilag 2. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at bygherre skal indgive sin anmeldelse af et af disse anlæg til VVM-screening ved

anvendelse af en digital selvbetjeningsløsning. Ministeren vil herunder også kunne fastsætte regler om, at den kompetente myndighed kan behandle en klage, der er indgivet uden anvendelse af digital selvbetjening, hvis den kompetente myndighed vurderer, at der foreligger særlige forhold, der gør, at bygherre ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjening. Den foreslåede bestemmelse medfører, at efterfølgende kommunikation om anmeldelsen også kan foregå uden anvendelse af digital selvbetjening. Særlige forhold kan for eksempel foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes for borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogsvækkigheder, hvor hjælp og vejledning fra den kompetente myndighed ikke konkret vurderes at være en egnet løsning. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke kan anvende digital selvbetjening. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der kan anvende digital selvbetjening, og som derfor er forpligtet til at anvende denne. Særlige forhold kan også foreligge, hvis bygherre skal indsende oplysninger i et format, den digitale selvbetjening ikke understøtter.

Såfremt den kompetente myndighed modtager en anmeldelse, der ikke er indgivet ved den digitale selvbetjeningsløsning, vil den kompetente myndighed skulle vejlede bygherren om at anvende den digitale selvbetjeningsløsning.

Den kompetente myndighed i sager efter VVM-reglerne kan være Naturstyrelsen, Miljøstyrelsen, regionsrådet eller kommunalbestyrelsen. For så vidt angår anmeldelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2, er den kompetente myndighed Miljøstyrelsen eller kommunalbestyrelsen. Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler, som forpligter kommunalbestyrelsen til uden videre at videresende også de anmeldelser, der ikke indgives ved anvendelse af den digitale selvbetjening, til Miljøstyrelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2. i de almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede affattelse af bestemmelsen i § 11 h, stk. 4, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler for behandlingen af sager om vurdering af et anlægs væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening). De anlæg, der foreslås omfattet af denne hjemmel, er visse virksomheder, anlæg og indretninger omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, som også er omfattet af VVM-bekendtgørelsens bilag 2. Bestemmelsen forventes anvendt til at fastsætte regler i VVM-bekendtgørelsen om, at myndighederne i forbindelse med sagsbehandlingen af en anmeldelse af et anlæg til VVM-screening efter planlovens § 11 g, stk. 3, § 11 h, og § 11 i som udgangspunkt skal behandle sagen samtidigt med en ansøgning om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og en evt. ansøgning om tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, eller § 28, stk. 3, og at sådanne afgørelser skal træffes samtidigt.

Bestemmelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler i VVM-bekendtgørelsen om, at myndighederne i for-

bindelse med sagsbehandlingen af en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) efter planlovens § 11 h, stk. 1, skal behandle sagen samtidigt med en ansøgning om fravigelse af generelle krav i en branchebekendtgørelse, og en evt. ansøgning om tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, eller § 28, stk. 1 og 3, og at sådanne afgørelser skal træffes samtidigt.

Det er hensigten, at fastsætte regler, hvorefter kravet om samtidighed for alle virksomheder omfattet af lovforslaget, skal kunne fraviges, hvis det sker med henblik på at overholde de i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/52/EU om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet vedtagne ændringer. Der henvises til den nærmere beskrivelse i afsnit 2.3.2. i de almindelige bemærkninger.

For godkendelsespligtige virksomheder er det endvidere hensigten at fastsætte regler, der giver mulighed for at fravige kravet om samtidighed, hvis virksomheden i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, søger om tilladelse til at påbegynde bygge- og anlægsarbejder, før der er givet en miljøgodkendelse. Der henvises til den nærmere beskrivelse i afsnit 2.3.2. i de almindelige bemærkninger.

Bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om sagsbehandlingstiden. Efter artikel 4, stk. 6, i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, s. 1, skal den kompetente VVM-myndighed træffe sin afgørelse hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage fra den dato, hvor bygherren har fremlagt de krævede oplysninger.

Videre forventes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler om overgangsbestemmelser, der sikrer, at anmeldelser, der ikke er færdigbehandledede på tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttræden, fortsat kan behandles i henhold til de hidtidige gældende regler, og at klage over afgørelser indgivet til Natur- og Miljøklagenævnet skal behandles af nævnet efter de hidtil gældende regler, hvis afgørelsen er truffet før bekendtgørelsens ikrafttræden. Dette gælder uanset, om klage er indgivet til Natur- og Miljøklagenævnet før eller efter bekendtgørelsens ikrafttræden.

Det bemærkes, at såfremt Natur- og Miljøklagenævnet ved behandling af en klage træffer afgørelse om, at sagen skal hjemvises til den kompetente myndighed for sager omfattet af lov om planlægning § 11 g-§ 11 i, til fornyet behandling, skal den kompetente myndighed behandle sagen efter de regler, der er gældende på tidspunktet for hjemvisningen.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2015.

Det forventes, at der i de planlagte bekendtgørelser vil blive fastsat regler, der af hensyn til miljøgodkendelsens 8-årige retsbeskyttelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 41 a, sikrer, at godkendelser, der allerede er meddelt, bevarer deres gyldighed, selvom virksomhederne ikke længere er godkendelsespligtige. Ligeledes forventes der fastsat overgangsregler for, hvordan virksomhederne overgår til at blive reguleret af de nye regler i de planlagte branchebekendtgørelser, hvor det er forventningen, at reglerne vil blive indrettet således, at virksomhederne bliver omfattet af de nye regler, når virksomhederne udvider eller ændrer sig samt ved eventuelle revurderinger, dog således at virksomhederne

indrømmes en passende frist til at indrette sig efter branchebekendtgørelsens regler og eventuelle vilkår meddelt i henhold til branchebekendtgørelsens regler.

Til stk. 2

For at undgå tvivl foreslås der en overgangsbestemmelse som konsekvens af ophævelsen af § 35, stk. 2, 2. pkt., idet indholdet af den nævnte bestemmelse er foreslået flyttet til § 89 b, hvis anvendelsesområde dog bliver bredere, og myndigheden flyttes samtidigt til kapitel 10 om administrative bestemmelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som senest ændret ved § 146 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om 1-11) ---
Stk. 2-7. ---

1. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) anmeldelse af etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger, omfattet af regler udstedt i medfør af nr. 1, 2 eller 3, vilkår for etablering og drift af virksomheder, anlæg og indretninger, omfattet af regler udstedt i medfør af nr. 1, 2 eller 3, og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder,«.

Nr. 8-11 bliver herefter nr. 9-12.

§ 35. ---

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om [...]. Ministeren kan herunder bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte listevirksomheder, herunder krav om foranstaltninger mod forsætlige skadevoldende handlinger, og om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

2. I § 35, *stk. 2, 2. pkt.*, udgår », og om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning«.

§ 89 b. Miljøministeren fastsætter regler om sagsbehandlingen, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.

3. § 89 b affattes således:

»Miljøministeren kan fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder regler om, at sager skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning.«

§ 91. Medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser, jf. dog § 92, kan kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Tilsvarende gælder for afgørelser truffet

4. I § 91, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »truffet af miljøministeren efter«: »regler udstedt i medfør af lovens § 7, stk. 1, nr. 8,« og efter »sager efter« ind-sættes: »regler udstedt i medfør af lovens § 7, stk. 1, nr. 8,«.

af miljøministeren) efter lovens kapitel 4-6 og 9 a, afgørelser truffet i medfør af § 25 eller § 82 samt afgørelser efter § 70 a, § 70 b og § 72, når disse afgørelser vedrører sager efter lovens kapitel 4-6 og 9 a og afgørelser truffet i medfør af § 25 eller § 82.

§ 2

Stk. 2-3. ---

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013, som ændret senest ved § 145 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

§ 11 h. ---

Stk. 2. ---

1. I § 11 h indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indgivelse af en anmeldelse af visse kategorier af anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (screening) og efterfølgende kommunikation om anmeldelsen skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler for behandlingen af anmeldelser om anlægs væsentlige miljøpåvirkning (screening) og om, at sådanne anmeldelser skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter lov om miljøbeskyttelse.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 2015.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 35, stk. 2, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af § 89 b, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.